

BMJ
NIEUWSBRIEF
Belangenvereniging voor
Medewerkers in de
Jeugdbescherming en de
Jeugdreclassering

Lidmaatschap: € 22,50 per jaar overmaken op
Postbank
nr. 7450374 t.n.v. BMJ
te Purmerend

Redactie: Hilda de Jong

Redactie-adres: Hilda de Jong
p/a Waterloolaan 1
9701 BE Groningen
Tel. 050 - 523 92 44
Fax 050 - 523 93 71

E-mail redactie: redactie@bmj.nl
Internet: www.bmj.nl

BMJ NIEUWSBRIEF

11de jaargang

oktober 2005

**Belangenvereniging voor Medewerkers
in de Jeugdbescherming en de
Jeugdreclassering**

Nieuwe Gracht 16, 2011 NE Haarlem
Tel.: 023 - 542 09 04, Fax: 023 - 542 07 14
E-mail: info@bmj.nl

Samenstelling Bestuur BMJ

Ton Moolenaar, voorzitter, werkzaam te Haarlem bij BJZ Noord-Holland

Hilda de Jong, vice-voorzitter, werkzaam bij BJZ Groningen

Jacco Eshuis, secretaris, werkzaam te Amersfoort bij St. Gereformeerde Jeugdbescherming

Olga Ruitenbergh, penningmeester, werkzaam bij BJZ Amsterdam

Akkie Oving, lid, werkzaam bij BJZ Groningen, afd. Jeugdreclassering

Bert Linder, lid, werkzaam te Roermond bij BJZ Limburg, afd. Jeugdreclassering

Roel Schriemer, lid, werkzaam bij BJZ Flevoland

Diny van Oosten, lid, werkzaam bij de William Schrikkergroep

Wim Kuiper, lid, werkzaam bij de William Schrikkergroep

Van de Bestuurstafel

In het afgelopen half jaar hebben er weer mutaties in ons bestuur plaatsgevonden. Diny van Oosten, werkzaam als jeugdbeschermer bij de William Schrikker Groep, samen met haar collega en oud-bestuurslid Wim Kuiper. De laatste zal parttime het bestuur versterken. Ook lopen drie werkers uit het vrijwillig kader van bureau jeugdzorg warm om, als het groene licht gegeven wordt door de ALV, officieel tot het bestuur toe te treden.

Na de beloftes die minister Donner op 23 maart in de RAI heeft gedaan heeft onze voorzitter Ton Moolenaar het vuurtje warm gehouden, door met enige regelmaat contact met het ministerie te onderhouden, maar ook met de MO-groep. Het ministerie en de MO-groep verschillen van mening over de financiering van de landelijke invoering van het Deltaplan. Een nieuw, onafhankelijk, onderzoek zal duidelijkheid moeten brengen over de hoeveelheid miljoenen. Daarbij heeft het ministerie toegezegd dat, mocht uit het onderzoek blijken dat er 25 miljoen noodzakelijk is, zij garant zullen staan voor de financiering er van. Als bestuur zijn wij bezorgd over hoe de 25 miljoen gefinancierd zullen worden. Wij blijven dit proces kritisch volgen.

Eerder in de Nieuwsbrief heeft het bestuur de leden gevraagd hun emailadres door te geven. Voor een actiegerichte belangenvereniging is het belangrijk om snel de leden op te kunnen roepen en/of mededelingen te doen.

AGENDA

10E ALGEMENE

LEDENVERGADERING VAN DE BMJ

PLAATS: MARCUSCENTRUM

Wijnesteinlaan 2, 3525 AL UTRECHT

TEL.: 030 – 2880302

DATUM: 10 NOVEMBER 2005

TIJD: 14.00 – 16.00 UUR

1. OPENING EN VASTSTELLING AGENDA

2. MEDEDELINGEN / BESTUURSMUTATIES

3. A/ ALGEMEEN JAARVERSLAG 2005 (treft u elders in de Nieuwsbrief aan)

B/ FINANCIËEL JAARVERSLAG 2005 (wordt op de ALV uitgereikt)

C/ VERSLAG EN VERKIEZING (NIEUWE) KASCOMMISSIE

**4. DEFINITIEF BESLUIT LEDENVERGADERING TOT UITBREIDING BELANGEN-
BEHARTIGING VOOR ALLE MEDEWERKERS IN BUREAU JEUGDZORG**

- na het genomen besluit komen tot naamswijziging. Het voorstel van het bestuur is om de afkorting BMJ te behouden, vanwege de naamsbekendheid.

**De betekenis wordt dan: BELANGENVERENIGING VOOR MEDEWERKERS
IN BUREAU JEUGDZORG**

- dan volgt het besluit van de ledenvergadering tot de statutenwijziging. Hiervoor heeft ons bestuurslid en juridisch deskundige Olga Ruitenbergh een concept gemaakt. Dit voorstel wordt aan het begin van de ALV uitgereikt.

- Presentatie gezamenlijke knelpunten (vanuit de Jeugdbescherming, Jeugdreclassering en Jeugdhulpverlening)

15.00 uur – 15.15 uur: PAUZE

5. DE DELTAMETHODIEK

Guus Roebroeks, praktijkleider te Roermond zal op de gehanteerde deltamethodiek ingaan. Hij kan op de gerezen vragen mogelijk antwoord geven.

6. RONDVRAAG

7. SLUITING om 16.00 uur

ROUTE-BESCHRIJVING

Adres: MARCUSCENTRUM

Wijnesteinlaan 2, 3525 AL Utrecht

Telefoon 030 - 288 03 02 - Fax 030 - 288 00 76

HOE KOMT U BIJ HET MARCUSCENTRUM?

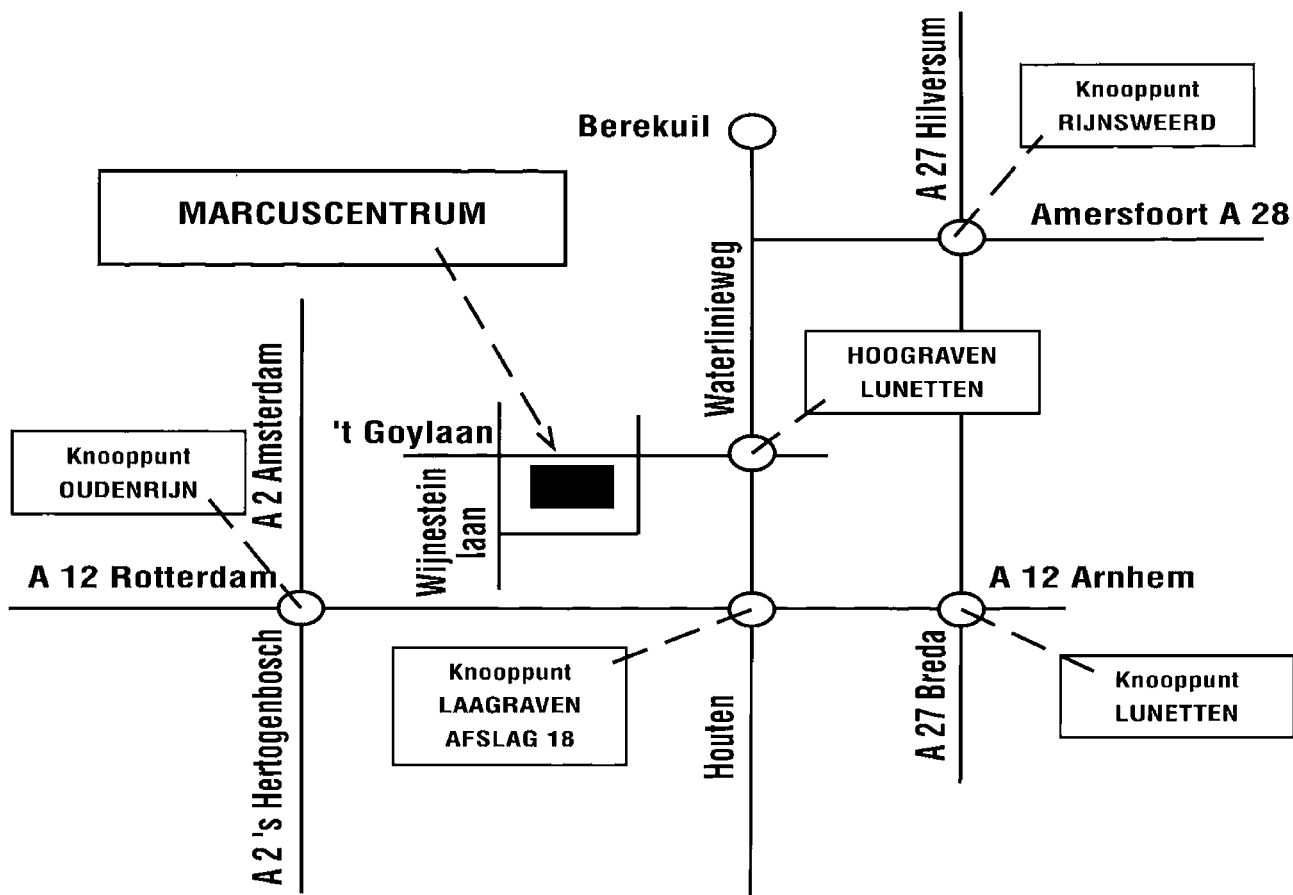
Vanuit Amsterdam	richting Arnhem	later afrit 18 kiezen*
Vanuit 's Hertogenbosch	richting Arnhem	later afrit 18 kiezen*
Vanuit Den Haag/Rotterdam		afrit 18 kiezen*
Vanuit Amersfoort	richting Den Haag	later afrit 18 kiezen*
Vanuit Breda	richting Den Haag	later afrit 18 kiezen*

*hier richting "Utrecht Oost" nemen en snel daarna afrit Lunetten/Hoograven.

MET OPENBAARVERVOER VANAF CENTRAALSTATION

buslijn 1 richting Lunetten, halte 't Goylaan

buslijn 6 richting Hoograven, halte Const. Erzeystraat.

Jaarverslag 2005

De BMJ heeft weer een bewogen jaar gehad. Naast enkele bestuursmutaties, hadden we in het voorjaar in samenwerking met de MO-groep de grote manifestatie in Amsterdam met minister Donner als gast (inzake landelijke invoering van het Deltaplan) en werd er tevens ingezet op een aantal andere speerpunten.

Bestuursmutaties:

Een van de boegbeelden en mede-oprichters van de BMJ, Henk Langen, vertrok dit jaar. Na 35 jaar Jeugdbescherming gaat hij genieten van een welverdiend pensioen. Ook vertrok vice-voorzitter Theo van Dam vanwege het aanvaarden van een baan buiten onze sector.

Diny van Oosten (William Schrikker Groep) trad samen met haar collega Wim Kuiper toe. Wim zal op part-time en ad-hocbasis actief zijn. Tevens kwam ook Lea van den Berg (NIDOS) het bestuur versterken.

Hilda de Jong werd vice-voorzitter en tevens eindredacteur van de BMJ-nieuwsbrief.

"Dag op de Hei":

Eind december 2004 maakten we ons zorgen over de betrokkenheid van onze leden. Naast een magere opkomst op de ledenvergadering, bleek ook dat er sprake was van een terugloop in het ledenbestand, althans dat veel leden een achterstand hadden in de betalingen. En omdat ook nog twee belangrijke bestuursleden ons zouden gaan verlaten, had het bestuur behoefte aan een bezinningsdag: (hoe) zouden we verder gaan?

De "heidag" onder leiding van de vertrekkende bestuursleden gaf het bestuur nieuw elan en inspiratie.

Een aantal taken werden herverdeeld en voor 2005 een aantal belangrijke speerpunten vastgesteld.

Speerpunten 2005:

In 2005 hebben we ons bezig gehouden met de inventarisatie van knelpunten betreffende de nieuwe wet op de jeugdzorg. Verder is aandacht geweest voor de bureaucratisering, de invoering - landelijk - van het Deltaplan, de beeldvorming van Bureau Jeugdzorg, wachtlijstproblematiek en toetreding van de jeugdhulpverleners tot de BMJ.

In het kader van genoemde speerpunten vonden een aantal activiteiten plaats:

- Op 23 maart vond in samenwerking met de MO-groep de grote manifestatie in Amsterdam plaats. Na veel tijd en energie gestoken te hebben aan de voorbereidingen, mochten we blij en trots zijn op de overweldigende opkomst en de manier waarop de jeugdbeschermers en ook de vele jeugdhulpverleners zich gemanifesteerd hebben. - Van de manifestatie werd later door redactie van de BMJ-nieuwsbrief nog een extra editie uitgegeven.-

Minister Donner ging op onze uitnodiging om aanwezig te zijn in en zegde de benodigde gelden ten behoeve van de landelijke in- en uitvoering van het Deltaplan toe.

Echter bij het schrijven van dit jaarverslag is nog altijd geen overeenstemming tussen ministerie en MO over de noodzakelijke 25 miljoen euro.

- In maart sprak het bestuur met Nel Winkel van de MO-groep. Naar aanleiding van de kwestie Savannah en na het succes van de manifestatie is de wens uitgesproken om nadrukkelijker samen optrekken om het Deltaplan snel ingevoerd en goed financieel onderbouwd te krijgen en over een actievere ondersteuning van leiding en staf naar de medewerkers inzake beslismomenten. Zo zouden uitvoerenden actiever bevraagd kunnen worden, of en waarom ze wel of niet bepaalde beslissingen nemen
- In april ontvingen we Mevr. Drs. Claudia Goed van de Jeugdzorgbrigade. Ter voorbereiding op dit gesprek hadden we tevoren een aantal knelpunten inzake onnodige bureaucratie geïnventariseerd en vervolgens met haar doorgesproken en suggesties aangereikt. Denk hierbij aan de tijdrovende (en noodzakelijke?) indicatiebesluiten, plaatsingsproblematiek, eenvoudiger en landelijk uniform hulpverleningsplan, c.q. registratiesystematiek. Ter illustratie werden nog enkele praktijkvoorbeelden meegegeven.
- Agressiebeleid: na een uitvoerige landelijke inventarisatie bij alle BIZ's inzake het beleid rondom het omgaan met agressie, bleken er nogal grote verschillen te zijn. Daaruit heeft één onzer bestuursleden een naar onze mening goed en volledig agressiebeleidsplan geditilleerd. Vervolgens is dit beleidsplan medio dit jaar aan de MO-groep aangeboden met het advies om dit beleidsplan uniform voor alle BIZ's te gaan hanteren.
- Jeugdhulpverlening: begin dit jaar werden alle jeugdhulpverleners in den lande per brief benaderd, om te onderzoeken of er voldoende draagvlak was voor toetreding tot de BMJ. In reactie daarop, hebben zich inmiddels een aantal kandidaat-bestuursleden gemeld en ter oriëntering een aantal bestuursvergaderingen bijgewoond. Tevens hebben zij een aantal speerpunten opgesteld, welke op de komende jaarvergadering naar voren zullen worden gebracht.
- Op de aanstaande jaarvergadering in november zal uiteindelijk door de BMJ-leden een besluit genomen worden over de toetreding van de jeugdhulpverleners.
- PR: de BMJ-website is inmiddels grondig onder handen genomen en verfraaid met interessante links naar o.a. M.O.-groep, NVMW e.d.

Zoals uit bovenstaande kan worden opgemaakt, is Jeugdzorg nog stevig in ontwikkeling en is er nog veel werk te verzetten. We hopen dat in 2006 veel jeugdzorg-medewerkers zich bij de BMJ zullen aansluiten, te meer daar gebleken is dat de politiek gevoelig is voor sterke respons 'uit het veld.'

Bert Linders

Supervisie, coaching en training

- Biedt supervisie en coaching op maat.
Vanuit een ruime ervaring in het werken
binnen de jeugdbescherming.
- Met humor en relativiseringsvermogen.
  - Gericht op de persoonlijke ontwikkeling.
  - En het vergroten van de expertise.
  - Lid LVSB

*Scheepmakersdijk 19, 2011 AS Haarlem
T 023 5387221/ M 06 27014754
E m.blokker@apanto.net/ www.apanto.net*

BON

Ik geef mij op als nieuw lid van de

Contributie € 22,50,- per jaar. U ontvangt een acceptgiro

Naam: ..... Geb. datum: .....M/V*

Adres: .....

Postcode: ..... Wooplaats: .....

Naam instelling: ..... Functie:.....

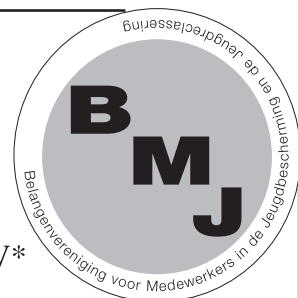
Adres instelling: ..... Vestigingplaats:.....

Bon opsturen naar: secretariaat: BMJ,
secretariaat: BMJ,
p/a Nieuwe Gracht 16, 2011 NE Haarlem

Handtekening:

Maak van deze pagina een kopie dan blijft je blad compleet .

* Doorhalen wat niet van toepassing is

DE DELTAMETHODIEK

Nu de Deltamethodiek landelijk ingevoerd gaat worden krijgen wij van veel jeugdbeschermers de vraag hoe de inhoud van de Deltamethodiek er nu precies uitziet. Om deze reden hebben wij dan ook Guus Roebroeks uit Limburg gevraagd om op onze jaarlijkse ledenvergadering er meer over te vertellen. Ter voorbereiding hierop zal ik trachten een tipje van de sluier op te lichten.

In de Deltamethodiek spreken we niet meer over hulpverleningsplan, maar over plan van aanpak. In het plan van aanpak wordt alleen ‘gewone’ taal gebruikt. Het woord ‘probleemanalyse’ vind je niet terug, maar wel ‘wat is er aan de hand’. Ook niet meer ‘draaglast en draagkracht’, maar ‘zorgpunten en sterke punten’. Evaluatie heet nu ‘hoe is het gegaan, hoe is de situatie nu’.

Het plan van aanpak kent een actieagenda en bestaat uit losse werkbladen. Deze werkbladen blijven ook bij het gezin en de voortgang wordt tijdens de huisbezoeken bijgeschreven. Ook wordt aan de hand daarvan het contactjournaal bijgehouden.

In feite is de actieagenda het onderdeel waar mee gewerkt wordt.

Samen met het gezin worden werkdoelen geformuleerd in de taal van de jeugdige en de ouders. De werkdoelen moeten concreet, haalbaar, meetbaar en positief gesteld zijn.

Bij het omschrijven van de middelen is een belangrijk aandachtspunt welke stappen een ieder (jeugdige, ouders, sociaal netwerk, scholen en eventueel andere instanties) zelf gaan zetten, wanneer en met wie. De rol van de jeugdbeschermer wordt ook duidelijk omschreven.

Op de werkbladen is ruimte om de voortgang te beschrijven, voor zowel de jeugdige, de ouders als de jeugdbeschermer.

Op de met elkaar afgesproken datum waarop de resultaten worden besproken, kan iedereen zelf, aan de hand van een scorelijst aangeven, welk resultaat is bereikt.

In het, wat we nu noemen introductiegesprek, worden kaders gesteld en aanwijzingen gegeven. Daarbij gaat het om zaken die de veiligheid van de jeugdige moeten waarborgen en garanderen. Dit zijn de ‘niet-onderhandelbare punten’. Belangrijk is dat deze kaders zoveel mogelijk in positieve termen uitgedrukt worden. Ook als ouders en jeugdige het met de

jeugdbeschermer eens zijn, dan moeten toch deze kaders beschreven zijn, omdat dit voor de nodige duidelijkheid en houvast zorgt. Een eventuele schriftelijke aanwijzing komt dan niet uit de lucht vallen, maar de jeugdbeschermer kan verwijzen naar het plan van aanpak). Alles wat met elkaar wordt afgesproken staat vermeld in de actieagenda.

Als er geïndiceerde zorg noodzakelijk is, dan staat dat ook in het plan van aanpak, of na een tussenevaluatie, in een nieuw plan van aanpak.

In het indicatiebesluit staat duidelijk vermeld wat iedereen doet en wat het doel is en een evaluatiedatum.

Dit is een zeer beknopte uiteenzetting van de Deltamethodiek. Ik hoop dat dit voor jullie een beetje meer zicht op de inhoud geeft dan tot nu toe het geval was.

De pilots

Opvallend verschil tussen het werken met de Deltamethodiek en de huidige werkwijze is de actievare rol voor de jeugdige en de ouders. Ouders die kunnen zoveel mogelijk zelf alle praktische zaken regelen. Uit de pilots blijkt dat cliënten tevredener zijn en zich beter geïnformeerd weten dan met de huidige methodiek. Ook werd in de pilots beter gescoord qua realisatie van de gestelde behandeldoelen

In de pilots was ongeveer 90 procent van de ouders het eens met de ondertoezichtstelling en goed op de hoogte van de doelstellingen van de hulp. Bij de traditionele aanpak is dit ca. 72 procent.

De deskundigheid en beschikbaarheid van de gezinsvoogden worden even positief beoordeeld. Alleen de tevredenheid van de ouders over de bereikte verbeteringen is onveranderd laag (48 procent bij de Deltamethodiek en 42 procent bij de huidige methodiek). Bij de jongeren zelf is 64 procent tevreden met de bereikte verbeteringen, het merendeel gaat akkoord met de ondertoezichtstelling en de aanpak van de jeugdbeschermer. De jeugdbeschermers ervaren zelf meer werkplezier, met name doordat hun positie binnen het gezin duidelijk is geworden en de voorwaarden voor realisatie van de doelstellingen zijn verbeterd. Verder krijgen zij meer ruimte voor overleg met collega's.

Hilda de Jong

BRIEF AAN DONNER

Aan: Dhr. Mr. J.P.H. Donner,
Postbus 20301,
2500 EH 's Gravenhage.

Haarlem, 09 september 2005

Excellentie,

Eerstens hartelijk dank voor Uw brief van 11 mei 2005.

Sinds Uw bezoek aan onze manifestatie op 23 maart 2005 in de RAI is er onduidelijkheid ontstaan m.b.t. de door U toegezegde invoering van het Deltaplan.

Sedert de moord op Savanna staan wij onder grote druk en heerst er onzekerheid onder de jeugdbeschermers (en de jeugdhulpverleners).

Wij maken ons ongerust over het feit dat er geen helderheid bestaat m.b.t. de datum en de wijze waarop het Deltaplan ingevoerd zal gaan worden.

Zoals in onze brief d.d. 26 april 2005 verwoord zijn wij er niet gerust op dat alle Bureau's Jeugdzorg dit Deltaplan ook in al zijn fitnesses zal gaan uitvoeren.

Wij hebben gevraagd of uw ministerie erop toe kan zien dat de ge-oormerkte gelden op de juiste wijze besteed zullen gaan worden en de vereiste caseloadnorm van 15 ook geëffectueerd zal gaan worden.

Inmiddels zijn wij op de hoogte van de claim die de MO-groep bij Uw ministerie heeft neergelegd zijnde ? 25 miljoen en dat hierover op 12 september verder onderhandeld zal gaan worden.

Middels deze brief willen wij er bij U op aandringen dat het Deltaplan op zo kort mogelijke termijn ingevoerd zal gaan worden opdat de jeugdbeschermers beter toegerust worden om kinderen te kunnen beschermen.

Wij zouden graag van U in concreto vernemen wanneer de jeugdbeschermers opgeleid kunnen gaan worden in de Deltamethodiek met de daarbij behorende caseload.

Hoogachtend,
en met vriendelijke groet,

Namens de BMJ,
Ton Moolenaar,
voorzitter.

PERS: Deltaplan Gezinsvoogdij landelijk ingevoerd *27 september 2005 Nr. 777*

De Bureaus Jeugdzorg kunnen vanaf 2006 meer tijd besteden aan kinderen die onder toezicht staan. Het Deltaplan Verbetering Gezinsvoogdij wordt vanaf dat moment gefaseerd ingevoerd in het hele land.

De Bureaus Jeugdzorg kunnen vanaf 2006 meer tijd besteden aan kinderen die onder toezicht staan. Het Deltaplan Verbetering Gezinsvoogdij wordt vanaf dat moment gefaseerd ingevoerd in het hele land. Dat is de uitkomst van gesprekken tussen het ministerie van Justitie en de Maatschappelijk Ondernemers Groep, brancheorganisatie voor de Jeugdzorg.

De Maatschappelijk Ondernemers Groep, IPO (provincies) en Justitie willen haast maken met een zo snel mogelijke landelijke invoering van het Deltaplan. Uit de resultaten van de pilots van het Deltaplan bleek dat een andere werkwijze en meer tijd voor kinderen leidt tot betere resultaten. De werkwijze van het Deltaplan zorgt er voor dat kinderen die niet veilig kunnen opgroeien beter en sneller kunnen worden geholpen.

Tussen Justitie en de Maatschappelijk Ondernemers Groep (MOgroep) blijft een verschil in inzicht over de kosten van de landelijke implementatie van de nieuwe werkwijze voor de gezinsvoogdij. Justitie stelt 14 miljoen beschikbaar, de MOgroep heeft 25 miljoen euro gevraagd.

Om te voorkomen dat dit verschil in inzicht leidt tot vertraging of niet invoeren van het Deltaplan

hebben de partijen afgesproken om op korte termijn een onafhankelijk bureau nader onderzoek te laten verrichten naar de kosten van invoering. Als uit dit onderzoek blijkt dat de door justitie vrijgemaakte 14 miljoen niet toereikend is, dan zal de minister van Justitie zich inspannen de benodigde extra middelen beschikbaar te stellen.

In oktober overleggen de partijen verder over het implementatieplan, de financiering, en de nieuwe opzet van het onderzoek naar de kosten van de landelijke invoering.

Voorzitter Bureaus Jeugdzorg MOgroep, Joep Verbugt: 'De jeugdzorg heeft in de gesprekken met Justitie altijd voor ogen gehouden dat het deltaplan moet worden ingevoerd. Maar als we het doen, moeten we het goed doen. Uit de gesprekken met Justitie heb ik het vertrouwen overgehouden dat we wat dat betreft op een lijn zitten. De afspraken geven ons de ruimte om in ieder geval zo snel mogelijk te starten. De kosten voor implementatie worden opnieuw bekeken. Ik ben er van overtuigd dat die de 14 miljoen van Justitie gaan overschrijden, we hebben niet voor niets 25 miljoen gevraagd.'

Perscontacten

Onno Hoorn, persvoorlichter, tel. 030 – 298 35 61
of 06 – 21 84 73 72

Zie ook: pagina's Gezinsvoogdij Deltaplan

EEN BEKNELT INDICATIE PUNTJE

‘Knelpunten n.a.v. de (nieuwe) Wet op de Jeugdzorg!’ Ja, ja er zijn een flink aantal knelpunten, maar laat ik jullie de lijst besparen en er maar eentje uitpikken.... De indicatie! Krijg je nu een versnelde hartslag, trek je wit weg en krijg je de neiging om je Diazepam uit je medicijnkastje te graaien dan ben je vast jeugdbeschermer of jeugdzorgwerker die directe cliëntcontacten heeft en een indicatie moet aanvragen. Geeft niets, iedereen maakt fouten, kom rustig bij, haal diep adem, zet even een koppie thee of koffie en lees daarna ‘rustig’ verder.

Ben je er weer? Oke...

Zo’n 6 jaar geleden ben ik voor de Schrikker gaan werken, er moest toen al een indicatie(of zorgtoewijzing) voor AWBZ instellingen (lees ook voor de Licht Verstandelijk Gehandicapte alias De LVG groep) aangevraagd worden bij het NIH, dit werd opgeheven en toe werd het LCIG, dit werd vervolgens weer RIO, die in de regio Amsterdam Stichting Tot en Met heette en nu heet het CIZ. En het is allemaal ook regionaal geworden, dus voor een landelijke instelling als De Schrik betekent dat vele vele verschillende telefoonnummers, adressen en och ja, ook de nodige verschillende formulieren. Oh ja, en volgend jaar zal het CIZ geen indicaties voor de LVG groep meer afgeven dat gaat Bureau Jeugdzorg doen of te wel BJZ. Regionaal natuurlijk en in Amsterdam heet BJZ, BJAA.

Op alle afkortingen die gebruikt worden zal ik maar niet ingaan. Dagelijks worden er nieuwe afkortingen bedacht in hulpverleningsland. Ik heb het opgegeven om achter te komen waar de afkortingen precies voor staan, zolang ik maar weet wel hulpverleningsaanbod er achter steekt vind ik het best.

Terug naar de indicaties, een paar jaar geleden werd er voor ons een nieuw indicatie orgaan geïntroduceerd of eigenlijk moet ik zeggen een Zorg Toewijzingsorgaan, ZTO of soms ZTW of zoals in het veld gezegd wordt; “u moet een indicatie hebben van Bureau Jeugdzorg”.

Hoe het ook zij, er kwam een schakel bij.... Een mevrouw van BJZ kwam ons uitleggen hoe de formulieren ingevuld moesten worden en wat de reden was van het aanvragen van deze indicaties. Ik was onder de indruk, echt waar. Ze vertelde dat het belangrijk is om te ‘registreren’! Door dit te doen, komt er zicht op de ‘zorgvraag’, ziet men of het zorgaanbod aansluit en bij ‘discrepanties’ kan men hier iets aan doen!!!! (ja ja). Daarnaast hoef je niet meer te bedenken welke instantie je nodig hebt, stad en land afbellen is verleden tijd! Je omschrijft de hulpvraag, de doelen en de situatie en zij bedenken welke

instelling of te wel; welke hulp daarbij hoort. Je krijgt binnen een aantal weken een papiertje terug inclusief naam instelling, naam contactpersoon, telefoonnummer en de tijd waarbinnen de zorg generaliseerd moet worden. En wat ook heel mooi is, is de zorg toegewezen dan mag de instelling nooooooit weigeren. Nou aan me ‘Hoela!’ Dromen zijn bedrog, bakerpraatjes, in sprookjes geloven we nu helemaal niet meer!

De formulieren vullen we nog steeds in, maar het correct invullen van het formulier schijnt een doel op zich geworden te zijn..... De indicatie krijgen is een doel op zich geworden! Begrijp mij goed een aantal ‘indicatiestellers’ zijn zeer meewerkend maar sommige ..... die pakken er nog net geen ‘rode pen’ bij. Daarnaast zijn er nog de verschillen in aanpak van de diverse regio’s. De ene BJZ is de andere niet, de ene CIZ is de andere niet. De ene doet alles schriftelijk, de andere belt en weer een ander wil een persoonlijk overleg. En als dit nu allemaal afhankelijk is van de casus dan begrijp ik het nog een beetje. Bij een ingewikkelde casus kan ik mij er iets bij voorstellen dat er een overleg wordt voorgesteld. Maar als ik vertel dat er voor een indicatie, om een kind in een pleeggezin ‘te houden’ een overleg plaats moeten vinden?! Oh, misschien moet ik deze even uitleggen. Sinds ‘De wet op de jeugdzorg’ moet er voor de kinderen die in een pleeggezin verblijven van de William Schrikker Pleegzorg ook een indicatie van BJZ afgeven worden. Voorheen deden wij dat zelf, maar dat mag niet meer. Dit betekent voor de Schrikker dat er in één keer voor ongeveer 800 pupillen die al lange tijd in een pleeggezin blijven, ik praat dan soms echt over jaren, een indicatie aangevraagd moet worden. En die dan ook meestal nog maar voor een jaar worden afgegeven, dus een jaar later weer een aanvraag doen! Of er dan wel even wat soepeler met de regels wordt omgegaan? Nee natuurlijk niet... want! Juist! Het formulier is een doel en de indicatie is ‘het’ doel! Niet het veilig stellen van de woonplek van het kind! En dan denk je nu is het wel genoeg! Maar nee er komt nog een ‘controle puntje bij’. De gezinsvoogd of jeugdhulpverlener mag de indicatieaanvraag maken..... maar voor dat de indicatiesteller er naar gaat kijken moet er een handtekening op staan van de Gedragswetenschapper van de (voogdij) instelling! En bij sommige BJZ’s (de afdeling zorgtoewijzing, indicatie’s of hoe het ook heet) kijkt hun gedragswetenschapper er ook nog even naar voordat de indicatie eindelijk naar de indicatiesteller gaat. Nou schiet mij maar lek!

Dus hoe werkt het nu..... De gezinsvoogd of jeugdhulpverlener vult het formulier in (en wel correct he! Alles op de juiste plek en duidelijk, volledig en correct omschreven!), de gedragswetenschapper leest, stelt zijn vragen, corrigeert en beoordeelt de aanvraag en zet zijn handtekening. Dan op de post, een paar weekjes wachten want de indicatiesteller heeft het ook druk en wellicht moet hun gedragswetenschapper er ook nog even naar kijken. Met een beetje mazzel hebben zij ook nog vragen en moet je, wel dan niet, ook nog naar een persoonlijk overleg. Weken later hoop je de indicatie binnen te hebben en dan mag je aanmelden bij de instelling. De instelling gaat het ook nog eens beoordelen met al zijn deskundigheid en ja dan eindelijk gaat het kind op de wachtlijst...he he.

Lieve mensen waar zijn we toch mee bezig? Is de gezinsvoogd of jeugdhulpverlener geen HBO'er?, weet die niet waar ie het over heeft, weet die niets van het kind af en zijn (gezins) systeem? Spelen eigen belangen een rol? Zaten de meeste kinderen op de verkeerde plekken? Ja er zitten kinderen op de verkeerde plekken maar niet omdat de 'plaatser' niet weer waar hij het over heeft!!! Maar omdat er VERDOMME tekort is aan 'juiste' plekken! Ja ik ben boos heel boos omdat het echt nergens meer over

gaat en het werkelijke probleem wordt verbloemd door dit soort overdadige bureaucratie en vooral controle, over controle, over controle en nog eens controle. Alsof we hiermee de potentiële Savannah's zullen redden, nou echt niet!

De vraag is of we ze ooit kunnen redden maar van dit soort geleuter worden we zeker niet sneller, effectiever, efficiënter, productiever en we zetten al helemaal niet het belang van het kind voorop.

Laat me even schetsen hoe ik vind dat het moet gaan: "..... hallo u spreekt met Otje Raast van De Schrik mag ik Bep JanZen van u? ...Ja van de indicaties..... Hoi Bep met Otje.....ja lekker dank je, en met jou? .... Oh fijn.... Zeg Bep mijn pupil.....bla bla bla, overleg, mening, kennis, overleg, bla bla bla..... Ja dat is schikken he? daarom zit hij ook bij ons!... ha ha ha.... je hebt alles gelijk ingevuld?, ah fijn, je faxt hem gelijk door? en het origineel komt met de post.... oke Bep leuk je weer gesproken te hebben en bedankt! Tot Hoorns

I'll rest my case!

Otje Raast.

(William Schrikker Jeugdbescherming)

JEUGDRECLASSERING IN DE PRAKTIJK, DE KNELPUNTEN

Zoals reeds gemeld in de speciale editie van de nieuwsbrief n.a.v. de manifestatie van 23 maart 2005, gaan wij het mooie vak van jeugdreclassering in de nieuwsbrief meer onder de aandacht brengen. Vanaf dit nummer zal de werksort Jeugdreclassering dan ook een vast onderdeel in de nieuwsbrief vormen.

Eerder dit jaar heeft het bestuur een enquête gehouden met als doel de knelpunten bij de jeugdreclassering te inventariseren.

Door de geringe respons op de enquête zou je kunnen denken dat er weinig te melden valt en iedereen dik tevreden is. Maar niets is minder waar.

Laat ik beginnen met een korte, eigen, terugblik op de ontwikkeling van de Jeugdreclassering in de afgelopen jaren.

Jeugdreclassering en bestuurslid Bert Linders stamt ongeveer uit de prehistorie van de jeugdreclassering en ik uit de tijd van de mensaap.

De jeugdreclassering is eigenlijk pas zo'n vijftien jaar geleden echt begonnen, dus Bert en ik liepen nou ook weer niet in berenvellen met een knuppeltje op onze nek om de ongehoorzame minderjarigen wel

even hardhandig een lesje te leren. Wel moet ik zeggen dat er nog weinig structuur in de jeugdreclassering zat toen ik acht jaar geleden begon. Ieder deed het op zijn manier, met een multomap onder de arm naar de klant. Wat dagelijkse verslaglegging betrof, bleef het daar aardig bij. Het belang van het contactjournaal was nog niet echt doorgedrongen, de aantekeningen waren met name handig voor jezelf. In mijn beleving was de methodiek in Groningen in mijn begintijd vooral samen met collega's 'gaan' voor het belang van de jongere; het teamgevoel was erg sterk. Beregezellig ook de teamuitjes en borrels, maar je moet elkaar natuurlijk ook kunnen aanspreken op het functioneren binnen het werk.

Gelukkig zij we nu vanuit de prehistorie met wat omwegen beland in het gestructureerde tijdperk II. (Ik heb toch altijd het gevoel dat het wiel vaak opnieuw uitgevonden wordt in hulpverleningsland wat betreft rapportagesystemen, overlegstructuren zowel in- als extern, samen centraal een bureau vormen of toch op locatie in de provincie? Bij methodiekontwikkeling eerst iets invoeren en vervolgens is het in de praktijk toch niet zo handig. Heette een

methodisch ei van Columbus niet iets van VSPS?) We zijn nu met zijn allen met ronde wielen onder het glimmende systeem IJ op verkenningstocht in het heuvelachtige landschap van Bureau Jeugdzorg en aanverwante zorginstellingen en -kantoren. Iedereen kiest geloof ik nog wel zijn eigen interieur wat betreft verslaglegging, maar goed, het werkt! Druk op de knop en mijn rapportage floept van de ene postbus in het andere en doorloopt bijna zelfstandig de route. We worden nu wel weer overspoeld door allerlei nieuwe regels en bijbehorende papierwinkel, waar ook de jeugdreclassering net zo hard tegenaan loopt als de rest van de familie van Bureau Jeugdzorg. Acht jaar geleden belde je gewoon of er nog plek was. Wel kreeg mijn populaire collega die steengoed is in netwerken, op deze manier verrekte veel voor elkaar. Dat is natuurlijk ook wel even slikken voor de anderen. Daarom wil ik zelf in elk geval niet doen of vroeger alles zoveel mooier was, alles heeft zo z'n voor- en nadelen zullen we maar zeggen... Ik vind dat de jeugdreclassering in betrekkelijk korte tijd stukken professioneler is geworden, maar streven naar verbetering zit wel in de aard van deze bestuursbeestjes.

Bert en ik hebben ons zodoende gebogen over de knelpunten van de jeugdreclassering, omdat deze er volgens ons wel degelijk zijn. Wij signaleren de volgende punten:

- Elke JR-er zou een uniforme methodiek/werkwijze moeten hanteren (bijv. hoe intensief is je bezoekfrequentie, hoe planmatig werk je, wordt een duidelijk systeem gehanteerd wat betreft waarschuwingen en terugleggingen etc.) Er is een aanzet gedaan tot het ontwikkelen van een methodiekboek. Dit ligt echter stil omdat het niet aan de verwachtingen voldeed. En nu?
- Elke first-offender die het nodig heeft, zou de mogelijk moeten hebben om in een intensief traject begeleid moeten worden, zoals nu nog alleen allochtone jongeren dat al ondervinden middels het drie maanden durende intensieve traject ITB-CRIEM.
- Onderzoek of landelijk alle Jeugdreclassering instanties dezelfde formulieren en wijze van verslaglegging hanteren. We denken dat veel instellingen nog hun eigen interpretaties e.d. hanteren en zodoende het wiel opnieuw uit blijven vinden.
- Geen wachtlijsten meer voor de Jeugdreclassering. Gerechtelijke uitspraken, officiersbesluiten e.d. moeten/kunnen niet op de plank blijven liggen. Dwz. middels goed personeelsbeleid/voor-

financiering door justitie moeten begeleidingen direct kunnen worden opgepakt. De teldatum van 1 oktober: wat moet de JR hier nog mee???

- Het hanteren van een gewogen caseload net als bij de gezinsvoogdij. Bijvoorbeeld halfjaarbegeleidingen zijn intensiever dan tweejarige hulp- en steun begeleidingen.
- De wachtlijstproblematiek voor zowel justitiële als residentiële en ambulante hulpverleningsinstanties. Hoe geloofwaardig ben je nog met je adviezen als de hulp/behandelplek uitblijft?
- Begeleiding van JR-er tijdens PIJ zou standaard moeten worden ingevoerd. Wie voert controle uit en/of heeft invloed op het beleid van de inrichting waar de jongere verblijft.?
- Aanpak en onderbrenging van schoolverwijerden: vaak veel te veel geleur en weerstand/tegenwerking van scholen. Leerplichtzaken en/of inspectie zou JR meer moeten kunnen ondersteunen.
- Het lik op stuk beleid moet meer in praktijk gebracht worden. Zorgaanbod door JR en afstrafing door justitie moet eerder/snel en bijvoorbeeld minimaal twee maanden na proces-verbaal moet de JR-begeleiding worden opgestart en bij terugmelding (= jongere werkt niet mee/recidiveert) dient de jongere zich uiterlijk binnen twee maanden bij de Kinderrechter te verantwoorden.
- Beleid: De staf dient beslismomenten van de JR-er frequent (elke maand (?) caseload doornemen) te volgen. Wie heeft structureel elke maand werkbegeleiding? Jeugdreclassering is in onze ogen soms een eenzaam beroep waarin mensen teveel verantwoordelijkheid naar zich toetrekken of in de schoot geworpen krijgen. Wordt de verantwoordelijkheid voldoende gedeeld binnen de instelling en niet alleen op eigen initiatief?
- Caseloadverlaging, hoeveel aandacht kun je aan jongeren besteden als je achter twintig pupillen aan moet hobbelen? Zijn de recidivecijfers wel eens uitgebreid onderzocht? En in de nieuwe CAO gaat aandacht besteed worden aan het werkdrukonderzoek uit 2003, wat vinden wij hier zelf eigenlijk van, wat willen wij hier zelf mee?

Wellicht hebben de jeugdreclasserders onder jullie nog aanvullingen en/of opmerkingen op de knelpunten.

Zij zijn van harte welkom! Ik ben te bereiken op a.oving@bjzgroningen.nl.

*Akkie Oving,
jeugdreclasserder*